

Identiek Zijn aan de Natuur

Message by

BELOVED DAAJI

Ter gelegenheid van de 98ste geboortedag van

PUJYA SHRI CHARIJJI MAHARAJ

in Kanha Shanti Vanam, 24 juli 2025.

Identiek Zijn aan de Natuur

Beste vrienden,

Groeien is loslaten

We zien de waarheid wanneer we naar een zaadje kijken. Het zaadje heeft alles waaruit de boom is opgebouwd: wortels, stam, takken, bladeren en bloemen. Maar het zaadje moet breken om te worden wat het werkelijk is. Het moet zijn beschermende omhulsel afwerpen. Het leven begint pas als je het loslaat.

Dit is de eerste les van de natuur: groeien is loslaten.

De moederboom is zich hiervan bewust. Ze houdt haar bladeren niet vast als de herfst komt. Ze laat ze met gemak los en maakt ruimte voor nieuwe groei. Zij weet wat wij vaak vergeten, dat te stevig vasthouden het leven tegenhoudt.

Het moederhart weet dit maar al te goed. Negen maanden lang kloppen twee harten als één. Dan komt het moment van geboorte, de meest liefdevolle daad van loslaten. Ze laat los wat een deel van haar wezen was, niet omdat ze er niet van houdt, maar omdat ze er zoveel van houdt. Eerst was er één, maar nu zijn het er twee, en elk van hen kan voor altijd liefhebben.

De Liefdescyclus

Drie eenvoudige waarheden vormen samen een eindeloze cyclus:

1. Groeien is loslaten.
2. Liefde wordt zichtbaar door groei.
3. Liefhebben is controle loslaten.

Net als ademen leidt elke ademhaling naar de volgende: inademen, uitademen en dan weer inademen. Zo beweegt het leven zelf.

We tonen liefde wanneer we iets creëren, zoals een lied, een schilderij of een relatie. De drang om te creëren komt voort uit de behoefte van liefde om zichzelf te laten zien en zichzelf te delen. Liefde is op vele manieren tot expressie gekomen, zelfs in de Oerknal.

Liefde laat dingen groeien. “Liefde is de motor van de wereld”, zoals Chariji zei.

We tonen liefde wanneer we iets creëren, zoals een lied, een schilderij of een relatie. De drang om te creëren komt voort uit de behoefte van liefde om zichzelf te laten zien en zichzelf te delen.

De Paradox

Hier is de grote paradox: je moet iemand loslaten om echt te kunnen liefhebben. In eerste instantie lijkt dit onmogelijk. Hoe kunnen we tegelijkertijd liefhebben en loslaten?

Maar denk hier eens over na: als de lagen die een rozenknop beschermen niet opengaan, kan deze dan wel bloeien? Kan een vlinder tevoorschijn komen als de cocon zijn draden niet los laat? Kunnen harten elkaar echt ontmoeten als ze aan bepaalde normen moeten voldoen?

Ware liefde heeft geen verwachtingen, eisen of ketens. Deze is vrij. Ware onthechting betekent niet onverschillig zijn; het is liefde die zo sterk is dat het je bevrijdt in plaats van je te bezitten.

We halen liefde en gehechtheid vaak door elkaar. Maar gehechtheid is verklede liefde die je bang maakt. Deze maakt kooien en noemt het zorg. Deze maakt mensen afhankelijk en noemt het toewijding.

De plant weet meer. Deze weet dat de wind de geur zal wegblazen. Deze weet dat de vruchten uiteindelijk zullen afvallen. Maar vecht niet terug. De plant blijft groter worden. Het zit in de natuur ervan om te groeien, om vrijheid te geven en om meer leven te maken.

De Uitdaging van het Mens Zijn

Wij mensen kunnen onze eigen keuzes maken en bewust zijn van onszelf. Het ego geeft ons echter het gevoel dat we “ik” en “mijn” zijn, waardoor we vasthouden aan dingen en onszelf daardoor definiëren. Gebrek aan vertrouwen zet ons ook aan tot hamsteren voor toekomstige veiligheid.

Deze banden worden verbroken wanneer we mediteren en we ons meer bewust worden van onze gedachten en gevoelens. We leren onderscheid te maken tussen wat echt is en wat niet, tussen wat blijvend is en wat niet. We beginnen verder te kijken dan het kleine zelf en naar het oneindige.

Deze verandering is op zichzelf al een daad van liefde.

Uit het leven van Lalaji

Lalaji Maharaj, onze Adiguru, was het beste voorbeeld van liefdevolle onthechting. Toen hij bijvoorbeeld de dood van zijn dochter vernam terwijl hij een groepsmeditatie leidde, zat hij daar rustig en op dat moment begonnen de tranen over zijn gezicht te stromen.

Een heilige persoon vroeg: “Hoe kan een heilige huilen?” Hij kan alleen huilen, omdat hij om haar geeft.

Lalaji zat een tijdje stil, pakte toen wat droge bladeren en plette ze. Ze maakten een knisperend geluid. Hij zei: “Zelfs dode bladeren maken geluid als je ze plet,” en “Ik ben een echt mens. Als samengevoegde delen uit elkaar vallen, is geluid normaal.”

Hij zei verder: “Mensen voelen van nature liefde, zorg en gehechtheid, of ze nu vrij zijn of niet.” We gaan van menselijk naar vriendelijk naar goddelijk. Naarmate we evolueren, worden we één met de realiteit van de schepping in plaats van er los van te staan.

Dit is Liefdevolle Onthechting: diep voelen terwijl je loslaat.

We gaan van menselijk naar vriendelijk naar goddelijk. Naarmate we evolueren, worden we één met de realiteit van de schepping in plaats van er los van te staan.

De Verkeerde Weg

We moeten voorzichtig zijn met onthechting zonder liefde. Die is koud, afstandelijk en heeft geen spirituele waarde. Het is als een man die zegt dat hij celibatair is, maar van niemand

nabijheid verdraagt. Dit soort afstand komt voort uit emotioneel onvermogen, niet uit wijsheid.

Absolute onthechting komt voort uit liefde die zo sterk is dat het niet uitmaakt om wat dan ook te verliezen of te winnen. Er is volledige deelname zonder emotioneel afhankelijk te zijn. Er is nabijheid zonder gehechtheid en verbinding zonder gebonden te zijn.

Hoe kunnen we deze liefdevolle afstand bevatten? Ik heb maar één antwoord: Door begrip en oefening.

Begin klein. Bewaar iets waardevols, zoals een sieraad of een foto. Wees er dankbaar voor. Merk op of je je zorgen maakt om het kwijt te raken. Laat nu bewust je greep los. In plaats van het met gesloten vuisten vast te houden, houd je het met open handen vast. Weet het verschil tussen waarderen en bezitten.

Ga naar relaties. Let op wanneer je je te stevig vasthoudt uit angst, behoefte of verwachting. Leer de vrijheid van anderen te zegenen. Niet wegtrekken of weglopen, maar liefhebben zonder voorwaarden. Zie hoe vrijheid echte verbindingen sterker maakt in plaats van zwakker.

Tenslotte, pas dit op jezelf toe. Zie hoe je vasthoudt aan je identiteit, verhalen en zelfs je wonden. Laat oude versies van jezelf los als oefening. Je laat los wat niet meer helpend is, niet omdat je jezelf haat, maar omdat je van jezelf houdt.

De Les van de Vriendelijkheid van de Natuur

Als je lang genoeg bij een rivier staat, leert die je alles. Kijk hoe het water beweegt. Het houdt zich nooit vast aan de rotsen die het aanraakt of de oevers die het voedt. De rivier geeft elk moment alles, maar blijft hetzelfde. Hij vindt zijn thuis in de oceaan door zichzelf voortdurend te geven.

Maar de lessen van de natuur gaan nog dieper. Denk hier eens over na: De sinaasappelboom vraagt niet elke ochtend om sinaasappelsap in ruil voor zijn sinaasappels. De mangoboorn vraagt nooit om mangosap als betaling. Dit soort bomen maakt van de eenvoudigste dingen de zoetste geschenken. Ze eten alleen organisch afval, drinken water en benutten het zonlicht.

De koe wil niets, ook geen melk in ruil voor het geven ervan. Ze eet gras, gras en nog eens gras! Maar sommigen van ons eten haar uiteindelijk helemaal op en veranderen onze magen in kerkhoven voor degenen die ons zo onbaatzuchtig dienen.

Wat kunnen we hiervan leren? Wat geven we terug, ook al eten we het beste van alles? Deze vraag heeft mijn reisgenoten ertoe aangespoord hierbij stil te staan en aan het denken gezet.

Ik heb altijd gedacht dat liefde van de Goddelijke Orde het enige is dat aan deze drie behoeften kan voldoen: Groeien, liefhebben en vrijheid geven. De natuur is gebaseerd op liefde, niets vragen en alles delen. Dit is de hoogste vorm van liefdevolle onthechting.

Dit is de stille boodschap van de natuur over liefdevolle onthechting, die zo fundamenteel is dat het vaak over het hoofd wordt gezien.

De wolk verzamelt water, wordt zwaar van de regen en laat het dan allemaal los. Wordt hij kleiner? Nee. Hij verandert, wordt lichter en blijft door de lucht bewegen. De regen verandert in rivieren, voedt zaden en stijgt dan op als damp om weer wolken te maken.

Je adem leert je dit ook. Als je uitademt, laat je iets los; als je inademt, neem je iets op. Probeer je adem voor altijd in te houden en het leven zelf zal protesteren. Het lichaam weet wat de geest soms vergeet: vasthouden en loslaten zijn twee kanten van de dans van het leven.

Ik heb altijd gedacht dat liefde van de Goddelijke Orde het enige is dat aan deze drie behoeften kan voldoen: Groeien, liefhebben en vrijheid geven. De natuur is gebaseerd op liefde, niets vragen en alles delen. Dit is de hoogste vorm van liefdevolle onthechting.

De Vierde Maxim: De Weg van de Natuur is Eenvoudig

“Vereenvoudig je leven om identiek te zijn aan de Natuur.” - Babuji.

Het inlijven van dit principe in je leven is de snelste manier om te evolueren.

De Natuur draait om eenvoud. Het had zijn bestaan al in het Absolute, maar nog geen volledige vorm aangenomen. Dit is de levenskracht van de Natuur zelf, de plaats waar alle activiteit begint, die werkelijk de Oorsprong is. De enige manier om eenvoud in het leven te bereiken is door alle complexiteiten te verwijderen.

Maar wij mensen hebben deze eenvoud ingewikkelder gemaakt. We hebben een web van gedachten, verlangens en handelingen gecreëerd dat tegen de stroom van de Natuur ingaat. Het ene lid van de faculteit adviseert om in de open lucht te wandelen en het andere lid waarschuwt tegen verkoudheid. De een zegt geld te verdienen, terwijl de ander een andere weg inslaat. Babuji noemt wat we hebben gemaakt “een compleet conglomeraat” van tegenstrijdige neigingen.

De sinaasappelboom hoeft met geen van deze problemen om te gaan. Deze denkt er niet over na of hij wel of geen vruchten zal geven. De koe denkt niet na over de vraag of ze wel of geen melk moet produceren. Ze bestaan in perfecte eenvoud, net zoals de natuur dat doet.

Het is nodig dat we ons zelf “de latente kracht die de kern is van de Natuur weer eigen maken “ door het netwerk dat we zelf hebben opgebouwd weer af te breken. Als we de natuur willen evenaren, is het nodig dat we voortdurend onze acties verfijnen,

overbodig werk verwijderen en onze netwerken afbreken om de zuiverste staat te bereiken.

Dit is liefdevolle onthechting in actie. Het gaat niet over het doen van meer spirituele oefeningen, het gaat over het verwijderen van alles wat niet nodig is. Het is nodig dat we leren om het netwerk dat we hebben opgebouwd los te laten, net zoals een boom zijn bladeren loslaat in de herfst. Het is nodig dat we terugkeren naar een eenvoudige manier van leven die in harmonie is met de natuur zelf. Denk na over dit aspect van “nodig zijn” van alles waar we in mee gaan.

Als we de natuur willen evenaren, is het nodig dat we voortdurend onze acties verfijnen, overbodig werk verwijderen en onze netwerken afbreken om de zuiverste staat te bereiken.

De Ultieme Waarheid

Hier ligt het echte probleem. De sinaasappelboom verandert aarde, water en zonlicht in zoetheid zonder er iets voor terug te vragen. De koe eet gras en verandert het in voedsel, zonder er iets voor terug te verwachten. Zij zijn de Goddelijke Orde, die geeft zonder erover na te denken.

Wij, de mensen die het beste van alles eten, vergeten vaak deze basisregel. We nemen de zoetheid van de sinaasappel, de melk

van de koe en de overvloed van de aarde, maar wat geven we terug? Deze vraag moet ons klein doen voelen en ons herinneren aan ons ware doel.

Het grote probleem verdwijnt vanzelf: we krijgen meer wanneer we loslaten. Hoe meer vrijheid we geven, hoe sterker onze banden worden. We groeien wanneer we loslaten.

Er is hier geen plan of truc. Dit is hoe liefde werkt en hoe de goddelijke orde te werk gaat. Liefde is geen gesloten systeem; het is een open stroom. Het beweegt als lucht, water en licht, komt altijd terug en verandert voortdurend.

Wanneer we deze Goddelijke Orde volgen en geven zonder iets terug te verwachten, realiseren we ons dat liefdevolle onthechting niet iets is wat we doen; het is wie we zijn.

De Erkenning

Ten slotte doen we niet aan liefdevolle onthechting; we erkennen dat we dat doen. We zijn geen afzonderlijke wezens die proberen los te komen van elkaar. Het leven verandert voortdurend, laat los en houdt van zichzelf in nieuwe vormen.

Het universum houdt van je met elke ademhaling die je neemt. Je bent afgestemd op de stroom van het leven wanneer je een kind, een droom of een moment loslaat.

De rivier weet dat hij zal terugkeren naar de zee. De wolk weet dat het zal regenen, opdrogen en zich dan opnieuw vormen. Het

zaadje weet dat het moet breken om te groeien. Diep van binnen weten we ook dat liefhebben loslaten is, en met liefde loslaten is zelf liefde worden.

Wanneer we dit niveau van eenvoud bereiken, kunnen “alle zintuigen die zijn samengesmolten synoniem worden met dat wat overblijft na het vervagen van de voorgaande indrukken.” Alleen dan kunnen we onszelf zien als afgestemd op het Goddelijke en levend in perfecte harmonie met de eenvoudige, liefdevolle en gevende orde van de Natuur.

Liefde is geen gesloten systeem; het is een open stroom. Het beweegt als lucht, water en licht, komt altijd terug en verandert voortdurend.

De Uitnodiging

Neem deze woorden niet te serieus. Laat ze hun werk afmaken en laat ze dan gaan. Het zijn geen dingen om te onthouden; het zijn uitnodigingen om te stromen.

Als je bang bent om los te laten, bedenk dan dat loslaten nieuw leven brengt, geen verlies. Elke dageraad laat zien dat eindigen leidt tot nieuw begin. Elke ademhaling laat zien dat loslaten ruimte maakt voor ontvangen.

Heb lief met open handen. Niet omdat het spiritueel of gevat is, maar omdat het de enige manier is waarop liefde werkt. De gesloten vuist houdt alleen dingen vast. Het universum zit in de open hand. Wat de rivier ons leert, wat de wolk ons laat zien en wat elk moederhart weet, is dat liefhebben loslaten betekent en door los te laten, worden we de liefde die we zoeken.

Dit is de les. Gemakkelijk. Gedaan. Voor altijd.

Met liefde en respect,

Kamlesh

Ter gelegenheid van de 98ste geboortedag van
PUJYA SHRI CHARJI MAHARAJ
in Kanha Shanti Vanam, 24 juli 2025.

heartfulness

purity weaves destiny

